

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **H. T.**, zastoupené Mgr. Reginou Komárkovou, advokátkou se sídlem Pekařská 18, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2009, č. j. JMK 64932/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2010, č. j. 57 Ca 73/2009 - 26, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e n e v y h o v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta její žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice ze dne 8. 4. 2009, č. j. OD/14671-09/2009/TYL, kterým byla dotyčná uznána vinnou přestupkem dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, a kterým jí byl za uvedený přestupek uložen zákaz řízení motorových vozidel na dobu 10 měsíců od právní moci rozhodnutí, pokuta ve výši 7500 Kč a náhrada nákladů spojených s projednáním přestupku ve výši 1000 Kč. V kasační stížnosti současně navrhuje, aby jí soud přiznal odkladný účinek.

Stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku odůvodňuje každodenní potřebou užívání motorového vozidla, neboť jako osoba samostatně výdělečně činná je po smrti svého manžela nucena spravovat nemovitosti v různých lokalitách Jihomoravského kraje, přičemž rovněž pečuje o dvě nezletilé děti. Nemožnost používání automobilu by u ní vedla ke vzniku nenahraditelné újmy zejména v oblasti jejích příjmů.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z výše uvedených zákonných předpokladů je vždy nutné v první řadě vážít riziko vzniku vážné újmy na straně stěžovatele. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by s ohledem na poměry

konkrétního stěžovatele mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí vést k velmi závažným až nevratným následkům. Z judikatury správních soudů přitom vyplývá, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě stihá povinnost tvrdit a prokázat nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy žalobce. Pokud důkazní břemeno neunese, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikováno pod č. 87/2004 Sb. NSS.). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěly krajské soudy, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelka svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opírá pouze o obecné tvrzení nezbytnosti používání motorového vozidla v souvislosti s realizací své výdělečné činnosti a péčí o nezletilé děti. Nejvyšší správní soud však považuje tato blíže nerozvedená tvrzení za nedostatečná. Jakkoliv je totiž nepochybné, že v důsledku nemožnosti řídit osobní automobil mohou stěžovatelce vzniknout jisté obtíže, nelze mít bez dalšího za to, že by dosáhly intenzity odpovídající nenahraditelné újmě podle § 73 odst. 2 s. ř. s. Aby mohl zdejší soud dospět k závěru o existenci rizika nenahraditelné újmy a předmětnému návrhu vyhovět, musela by stěžovatelka za dané situace uvést, z jakých konkrétních důvodů je vyloučeno dočasné zajištění její dopravy jinou osobou, například někým z příbuzných či známých, prostřednictvím najatého řidiče, nebo s využitím prostředků hromadné dopravy. Dotyčná však existenci konkrétních skutečností vylučujících uvedená řešení neprokázala a ostatně ani netvrdila.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že se stěžovatelce, která v dané věci nese břemeno tvrzení a břemeno důkazní, nepodařilo prokázat, že by jí v důsledku výkonu či jiných právních následků mohla vzniknout nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu